

יפעת דגן, קיי שדה – שדה דגן אדריכלים

משרד שדה-דגן הוקם בשנת 1987 על ידי קיי שדה ויפעת דגן – שני אדריכלים שנפגשו ביום הראשון ללימודיהם בפקולטה לארכיטקטורה בטכניון, ומאז הם מתכננים הכל, החל מבתי מגורים, מסחר וכלה בעיצוב פנים של משרדים.

החל משנת 2012 המשרד חולק מרחב עבודה משותף עם המשרד הוותיק בלומנטל דרסלר, שבו עובדים בכיף עשרה אדריכלים, שתפיסת העולם המשותפת שלהם היא יצירת קשר סינרגי בין צבע וצורה, פנים וחוץ, אדם וסביבה, בקיצור – אדריכלות מינימליסטית, העומדת במבחן הזמן.

פורפרות – פריט מאוסף הסביבונים של יפעת דגן שמדגים לדעתה, בדומה לאדריכלות – גיאומטריה פונקציונלית, קומפוזיציה, קצב וחומריות

"Spinners" - an item from Yifat Dagan's collection of dreidels, which, similar to architecture, demonstrates in her opinion - functional geometry, composition, rhythm and materiality

כשחיפשנו מועמד ראוי למדור "פרופיל העונה", לא יכולנו לבקש שם ארצי יותר משדה-דגן. הדגן הוא צמח בר דק מהשעורה, והיות שלא ניתן להוציא ממנו קמח רב, הוא משמש גם להתססת תירוש. וכך הוא משמש בו זמנית גם כמקור מחיה, וגם כמקור שמחה, כנאמר: "וקראתי אל הדגן והרביתי אותו ולא אתן עליכם רעב (יחזק' לו כט).

יפעת דגן: "אני על הספסל בטכניון, די מבוהלת לאחר שרק פשטתי את המדים, כאשר פונה אליי בחור עם ראש מעוטר תלתלים ושואל: גם את הגעת לרישום קורסי בחירה?... קיי שדה היה הראשון שהכרתי מבין הסטודנטים שאיתם למדתי חמש שנים... והשאר היסטוריה".

אירוע כזה מתפתח בדרך כלל לטיפול אהבה, כיצד זה הוליד שותפות מקצועית ששורדת כבר ארבעים שנה?

"לאחר סיום הלימודים, כל אחד מאיתנו עבד כשנה כשכיר ובהזדמנות הראשונה שניתנה לנו לתכנן ביחד בית פרטי, "הכרזנו" על עצמאות, בעזות מצח, נטולי כל ניסיון, כאשר אנחנו לומדים את העבודה תוך כדי תנועה. ואכן, הבית שתוכנן היה סטודנטיאלי להחריד.

למה את מתכוונת כשאת אומרת סטודנטיאלי?

"ילדותי, בעל צורניות יתר שלא תורמת לאדריכלות ולעיצוב נכון של חללי הפנים"

התשובות הקצרות שלך מזכירות לי את עבודת הדוקטורט שלי על מנזרי שתקנים... נסי לנדב קצת יותר מילים על תהליך היצירה שלכם, כיצד רעיון קורם עור וגידים עד שהוא הופך לפרויקט איכותי?

"או קיי. אבל לא לפי סדר החשיבות, כי זה קורה די ספונטני. התכנון לדעתנו חייב להיות אמיתי וקשוב, כי הבניין נבנה למען בני אדם מסוימים באתר נתון, ולכן הוא חייב לבטא קשר בין אדם, חלל וסביבה. אנחנו מאמינים בתכנון פשוט ונקי, עם דגש על הפקת ערך מוסף מהקשר הסינרגי בין רעיון, חומריות, צבעוניות, ואור – הרבה אור טבעי, להעשרת החלל ולהגדרת הצביון האישי של המשתמש."

זה בערך מה שכל אדריכל אחר היה עושה, לא?

"הגיוני, אבל כל אחד עושה את זה בדרכו. אנחנו מאפיינים לכל פרויקט קונספט – משהו שמזכיר מעין DNA – נרטיב שמלווה את תהליך התכנון החל משלב ההתלבטות, דרך התכנון המפורט ועד להשלמת הבנייה."

מה קורה כאשר אין מאחורי הפרויקט סיפור או שהקונספט מנותק מהסביבה, למשל כשאתם מתכננים משרד שעלול להחליף בעלים באזור תעשייה מצוי, ולא תמיד יש בו קונטקסט ששווה התייחסות. מה מטעין במקרה כזה את הקונספט?

"במקרה כזה אנחנו מגבשים דיאלוג בין

הגאומטריה והחומריות, עיקרון חשוב שנמצא תמיד בארגז הכלים שלנו, ומאפשר לשיח בינינו לצקת תוכן ראוי.

שגלוש קצת לפילוסופיה? צייני מספר משפטים שנתפסים בעיניך נכונים לגבי האדריכלות שלכם.

"בשמחה... פילוסופיית התכנון שלנו תלויה מאד בסוג הפרויקט: במגורים יש לקוח עם חלומות, מאויים וצרכים מיוחדים לו ולמשפחתו; פרויקט מסחרי צריך להיות חלק ממיתוג המוצר, כלומר – לייצג את החזון המסחרי, ומשרדים הם גם זה וגם זה.

איזה דגשים מחברים בין כל מרכיבי התכנון אצלכם?

"המסע! כלומר לגרום לאדריכלות לספר את הסיפור המסוים, תוך דגש על הקשר בין פנים וחוץ, התחשבות בסביבה, וחווית המשתמש."

חווית המשתמש... עיקרון חשוב בעיניי. כיצד אתם יוצרים חוויה באמצעות האדריכלות?

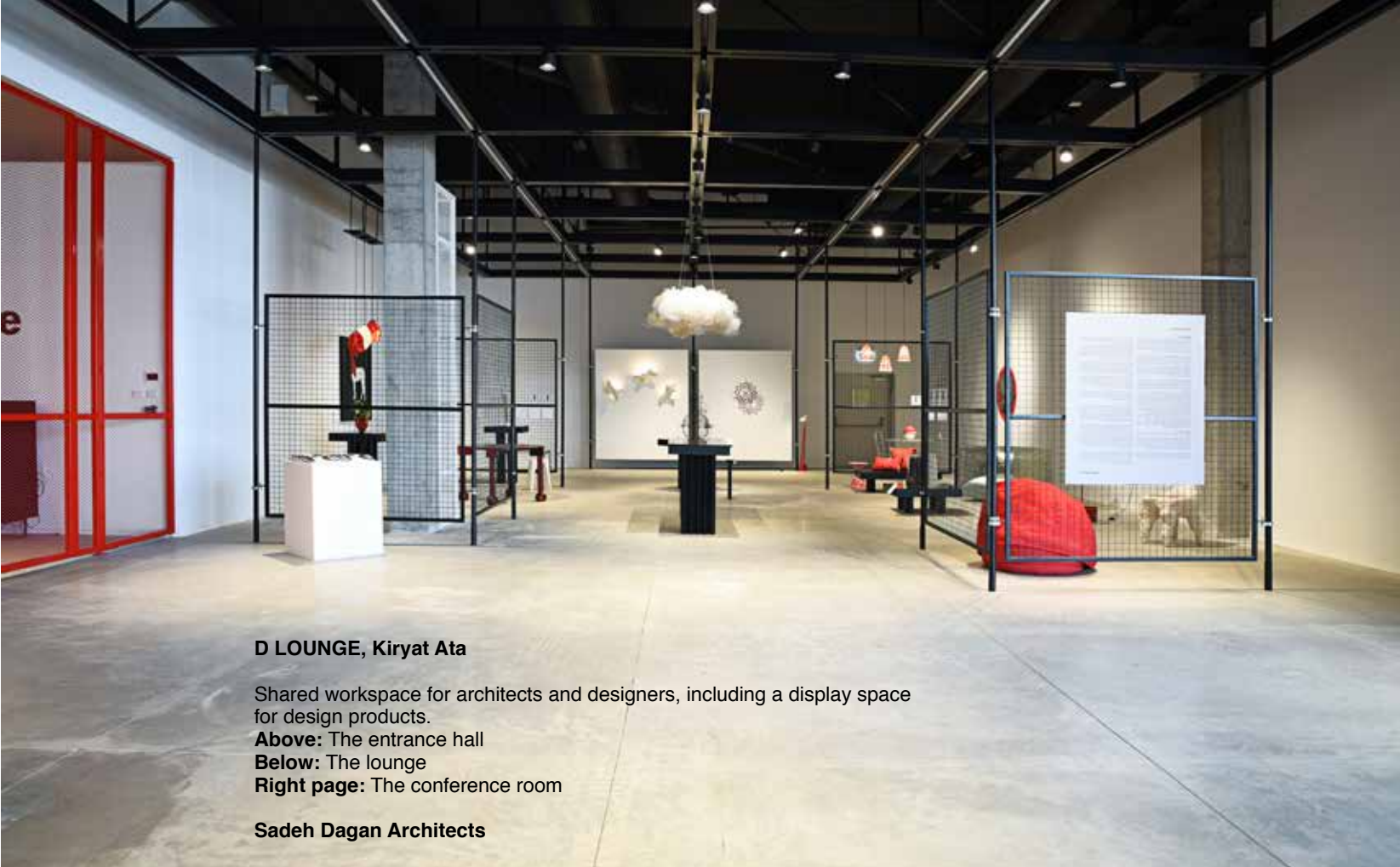
"אחת הדרכים הבדוקות היא ליצור זירות ליצירת דיאלוגים במקומות שונים במבנה. אנחנו משתדלים שלא להכתיב אותם מראש, נותנים

מקום להתרחשויות אקראיות. זה מעשיר את חווית המשתמש בעיקר בחללים מסחריים שבהם יש צורך להעשיר את חווית העובדים השוהים דרך קבע בחללי העבודה והפנאי, כמו גם את חווית הלקוחות המזדמנים לחלל המעוצב בקפידה. כשמדובר במגורים החוויה מתבטאת בעיקר בהגשמת החלומות של הדיירים."

המשפט הראשון שאמרת לי כשפנינו אליכם היה שאתם בתהליך לחוץ של הגשת פרזנטציה. את יכולה לתאר את התהליך האמיתי שאתם עוברים תוך כדי הכנת הפרזנטציה?

"זה לא משהו קבוע, אבל ברקע יש תמיד ניסיון לשים דגש על יצירת "מקום" באמצעות דיאלוג בין מספר פרמטרים שחשובים להצלחת הפרויקט.

זה מתחיל תמיד בסיעור מוחות שבו אנחנו מעלים כל מה שהפרויקט מזמן לנו, כדי ליצור חוויה ספציפית במרחב. זה תורם לגיבוש הקונספט. דברים מועלים ונפסלים ואחרי שמחליטים על כיוון, אנחנו מקפידים לנקות, לנקות, לנקות... לוודא שלא נשארים פירווי גימיקים זמניים, מאולצים, שעלולים להיראות כמו תפאורה מיותרת. ביקשת פילוסופיה... חשוב לנו לשמור על אדריכלות פשוטה ונקייה שתעמוד במבחן הזמן... את זה כבר אמרתי?... אנחנו מנסים להימנע ממשהו אופנתי שמחרתיים יסתבר כלא רלוונטי."

D LOUNGE, Kiryat Ata

Shared workspace for architects and designers, including a display space for design products.

Above: The entrance hall

Below: The lounge

Right page: The conference room

Sadeh Dagan Architects

איך אתם תופסים את האחריות שלכם כמי שמשפיעים על החיים של אחרים?

“אכן, זו אחריות גדולה. אנחנו שואפים תמיד ליצור משהו מעבר לסתם בניין, ליצור חוויה אסתטית שתענה גם על הצרכים הפונקציונליים של הדיירים”.

איך אתם סובלים אחד את השני כבר 40 שנה? מה הסוד?

“חברות, פירגון הדדי, נכונות להקשיב לצד השני – כמו מוזיקה בארבע ידיים”.

יש חרטות מקצועיות?

“לא ממש. התנסינו במספר תחומים של עשייה, והחלטנו פה אחד, שאנחנו מעדיפים להתמקד בתכנון פרויקטים שמאפשרים לנו לנהל את כל שלבי התכנון, החל מניסוח הקונספט ועד לתכנון הפרטים הקטנים”.

רציתי לשאול בעניין אוסף הפורפרות שלך, אבל נשאר מעט מקום לדמיון.

D LOUNGE, קרית אתא

מרחב עבודה משותף לאדריכלים ומעצבים, הכולל חלל תצוגה לחשיפת מוצרים בתחום העיצוב.

למטה: חדר הישיבות

בעמוד השמאלי למעלה: מבואת הכניסה

למטה: הלאונג'

שדה דגן אדריכלים

צילומים: שגיא סרויה

“נכון, זה התחיל בתכנון משרדים של חברה שמאכסנת מידע אינסופי... שם זה התבטא בגאומטריה, בין היתר ביצירת מבט השואף לאופק, באמצעות טשטוש הגבולות בין קירות לתקרה”.

הבית הפרטי שלכם משקף את הטעם האישי של כל אחד מכם?

“קיי גר בבית ישן שתכנן אדריכל דרום אפריקאי, שהתנה את מכירת הבית בהתחייבות שהוא לא ייהרס. מדובר בבית פשוט, פונקציונלי, שקיי התחבר בקלות ליופי המינימליסטי שלו”.

ואת, לאיזה בית את מגיעה אחרי העבודה?

“אני עירונית, שתי הסבתות שלי היו תל אביביות, חייתי בין שדרות בן ציון וגן יעקב... אני אוהבת שהכול נגיש... האנרגיה האורבנית מרגיעה אותי. ההליכה ברגל, האפשרות לרדת לים... זה גם מה שטבע בי את חוויות ההתבוננות בסביבה ואת הסקרנות להבין כיצד בתים יוצרים תחושה של מקום”.

שנינו מושפעים ממוזיקה ומהאמנות שמסביבנו. זה תורם ליכולת היצירה המשותפת שלנו... האסתטיקה שאנחנו אוהבים כמשפחה... הרבה ספרים. אצלי הקשר אל החוץ בא לידי ביטוי פייטני במרפסות שמהן אני יכולה להשקיף על הגגות והשמיים. לכן זה מהותי בשבילנו לעבוד בתל אביב – החיבור להוויה העירונית, למרקם שמותאם לקצב החיים ולהתחככות עם המרקם האורבני, שלדעתי יש בו כל מה שאני צריכה.

כיצד מתנהלת חלוקת העבודה ביניכם. אצל מי מאופסן האגו?

“במשך השנים למדנו לעבוד ביחד, עד שנוצר לנו אגו משותף”.

מי ביניכם מבטא את הקוטב הרגשי, ומי רציונלי ודומיננטי יותר?

“לכל אחד יש חוזקות וחולשות משלו. קיי יותר רציונלי ואני האמוציונלית. אבל שנינו מעורבים בעיצוב האדריכלי ובתכנון המפורט עד למסירת הפרויקט. קיי אחראי על היבטי הרישוי ואני יותר על פירוט עיצוב הפנים, שנלקח בחשבון כבר בשלבי התכנון האדריכלי”.

כיצד אתם ממציאים את עצמכם מחדש בכל פרויקט?

“אנחנו מחפשים תמיד כיצד לגוון... בחומרים, גיאומטריה, קומפוזיציה תוך שאיפה ליצור תמיד צירופים חדשים”.

אם מישו בא עם רעיון מסוים, יש מצב שהשני יפסול אותו?

“אנחנו מתכננים יחד, מנתחים הכל בדיאלוג בונה ויוצרים ביחד יש מאין... כמו שדה ודגן...”.

אחד הפרויקטים המעניינים שעסקתם בו היה רעיון ה"אין סוף"

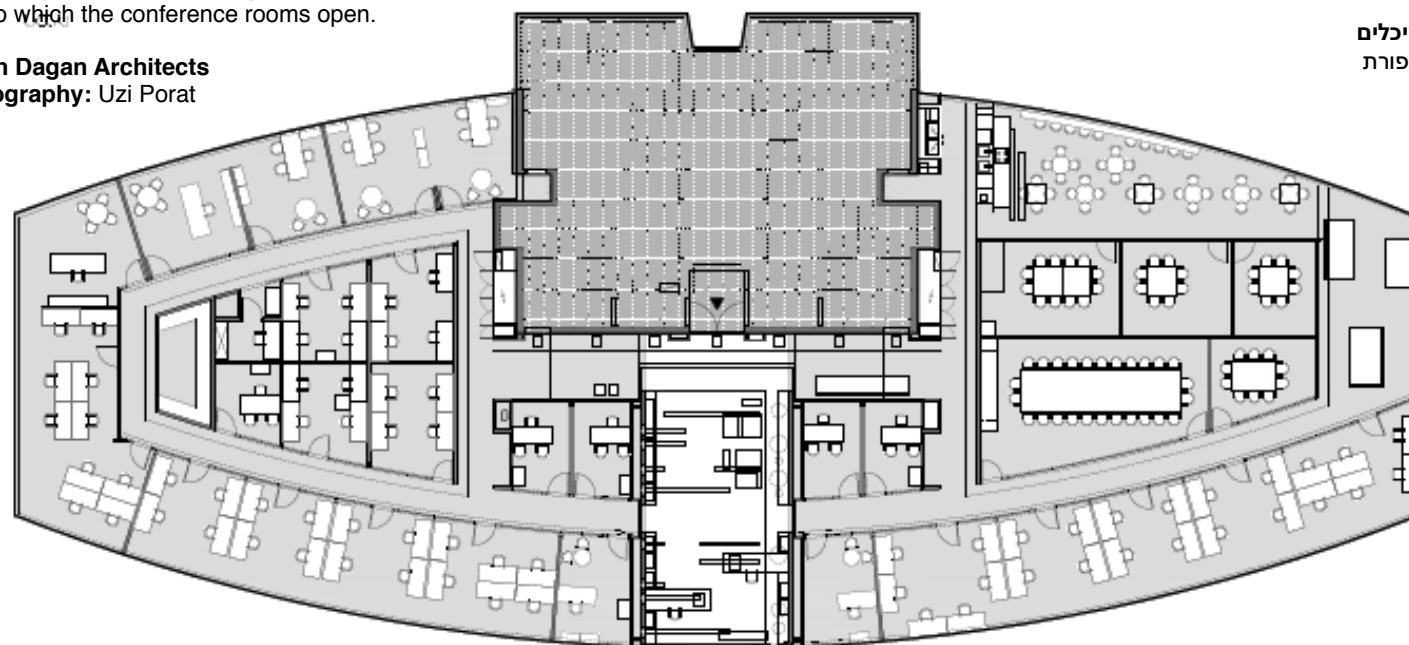

Hitech company offices, Herzliya

The design concept of the company that developed "infinite" information storage software, is reflected in the design that "flows to infinity". In this framework, the lighting slots in the ceiling "slide" into the walls and "fold" into benches (in the foyer, above), and in the information storage space (on the right page above)

Right page below: The dining room that is also used as a lecture hall, to which the conference rooms open.

Sadeh Dagan Architects
Photography: Uzi Porat

משרדי חב' הייטק, הרצליה

הקונספט העיצובי של החברה שפיתחה תוכנה לאחסון מידע "אינסופי", בא לידי ביטוי בעיצוב חלל ה"זורם לאינסוף". במסגרת זו חריצי התאורה בתקרה "גולשים" לקירות ו"מתקפלים" לספסלים (במבואה, למעלה), ובחלל איחסון המידע (בעמוד הימני למעלה)
בעמוד הימני למטה: חדר אוכל המשמש גם כחדר הרצאות שאליו נפתחים חדרי הישיבות

שדה דגן אדריכלים
צלומים: עוזי פורת

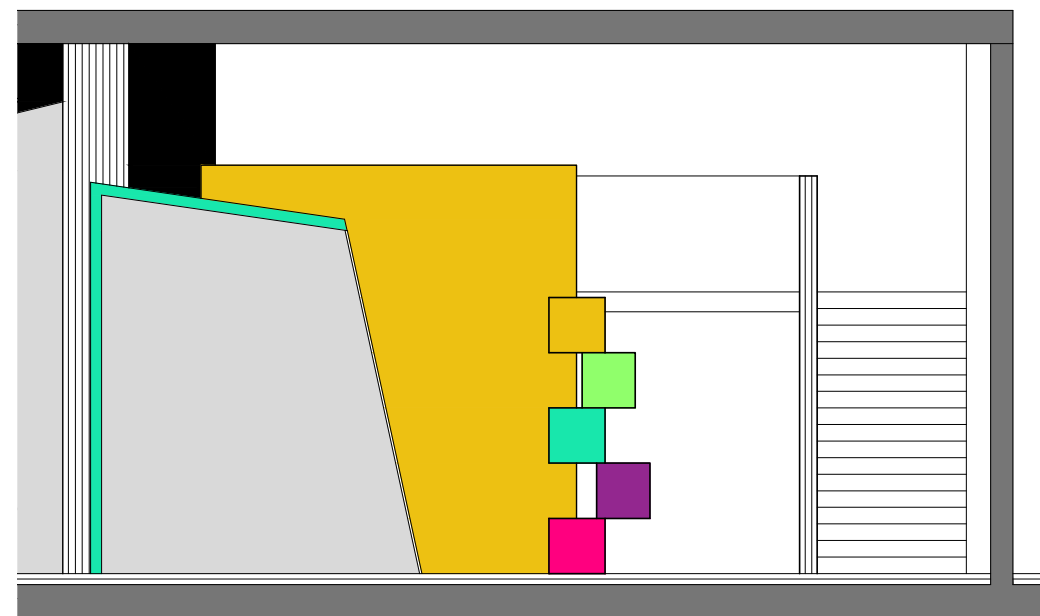
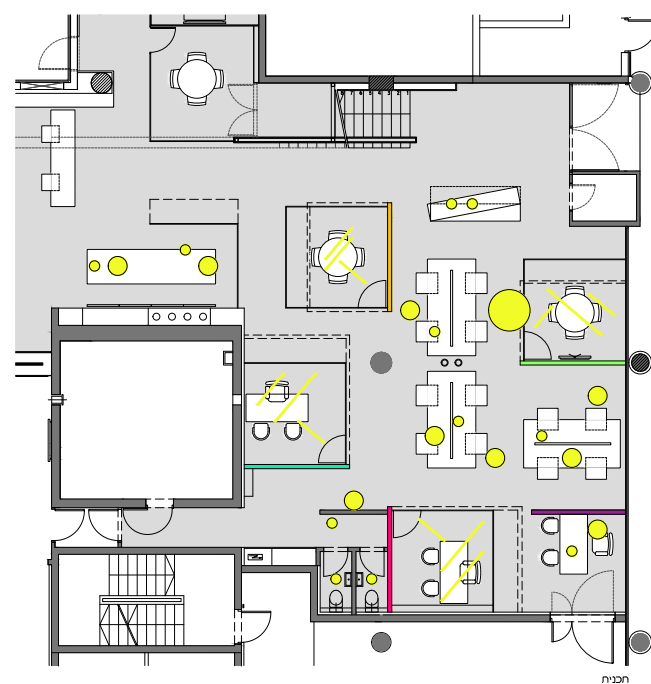

משרדי חברת הייטק, רמת החייל

החברה שפיתחה תוכנה לשימור הנכסים הדיגיטליים של האדם, הכתיבה קונספט "עתידני", שמתבטא ברצף של ביתנים דמויי חדרי משחקים, המעוצבים במישורים ובזוויות שונות, כדי ליצור תעתוע מרחבי באמצעות גיאומטריה אי-רגולרית וצבעוניות דרמטית

שדה דגן אדריכלים
צילומים: עמית גירון

Hi-tech company offices, Ramat HaHayal

Developing software for preservation of digital assets, the company dictated a "futuristic" concept, expressed in a series of game-room like pavilions scattered "randomly" in different planes and angles, to create a spatial illusion through irregular geometry and dramatic colors

Sadeh Dagan Architects
Photographs: Amit Geron

בית בסביון

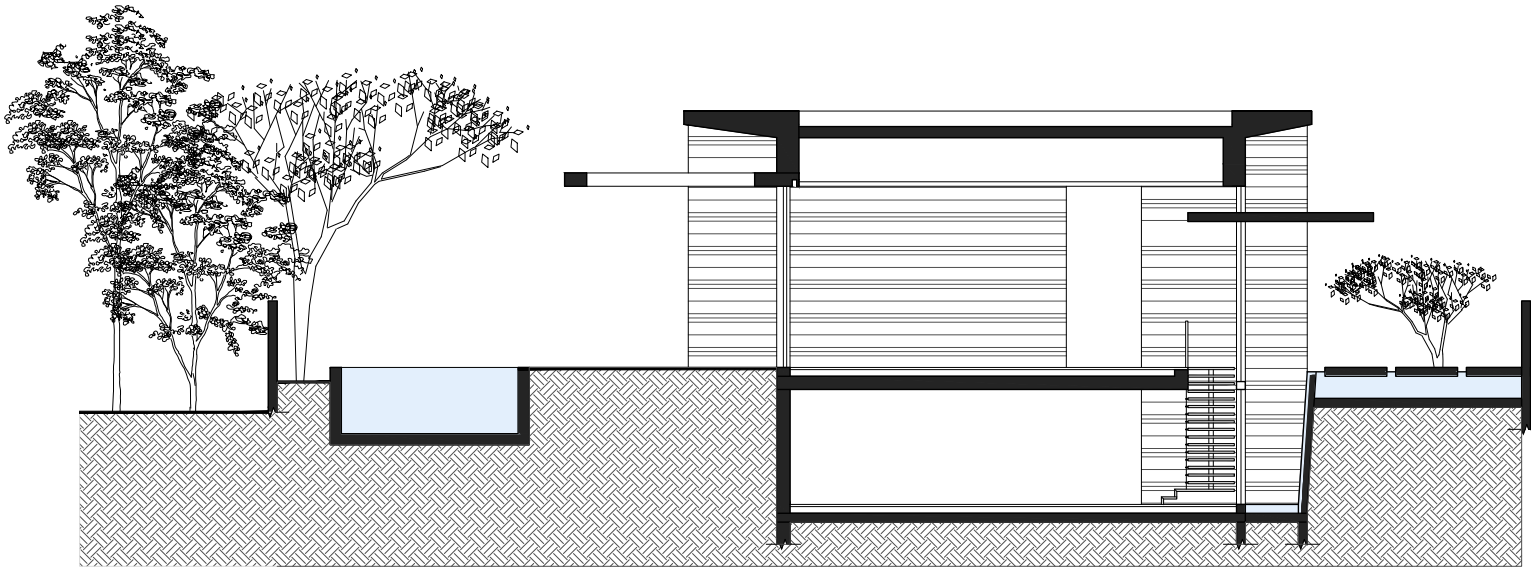
הבית תוכנן בגאומטריה של "יין ויאנג", המנכיחה חזית אופקית הפונה אל הרחוב, תוך פתיחת החזית האחורית אל החצר הגובלת בחורשת אקליפטוס

שדה דגן אדריכלים
צילומים: עמית גירון

House in Savion

The exterior roofing in the front facade penetrates inside to define the interior foyer that serves as a "joint" between the public wing, designed as an open loft, and the private, intimate bedrooms wing.

Sadeh Dagan Architects
Photography: Amit Geron

בית בסביון

מוטיב המים עתיר הצמחייה גולש לחללי הפנים תוך טשטוש הגבולות בין פנים לחוץ. הכניסה במרכז הבית נעשית באמצעות מדרכי אבן המרחפים מעל בריכת מים, כשקירוי החוץ חודר פנימה ומגדיר את המבואה הפנימית שמשמשת כ"פרק" בין האגף הציבורי, שתוכנן כלופט פתוח ואגף חדרי השינה הפרטי והאינטימי

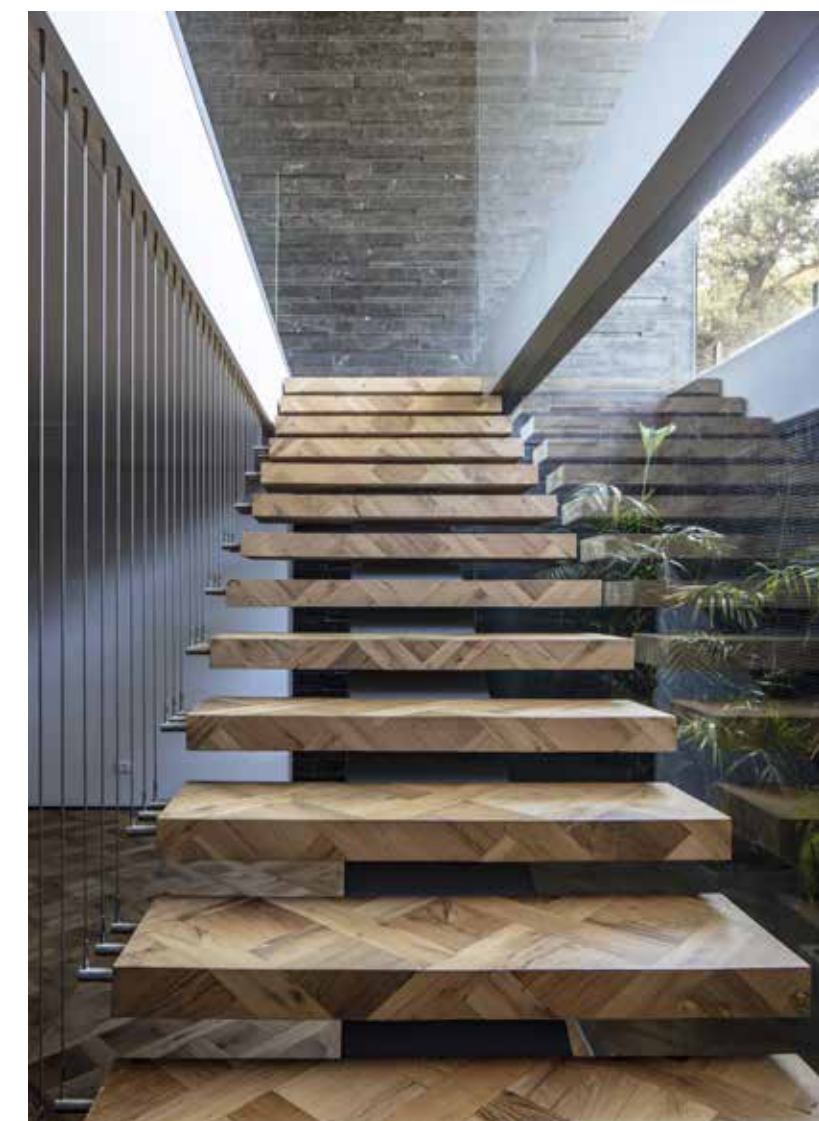
שדה דגן אדריכלים
צילומים: עמית גירון

House in Savion

Designed in accordance with "yin and yang", the geometry of the facade facing the street is horizontal, while, bordering the eucalyptus grove the rear facade is open to the backyard. Within those, the water motif, rich in vegetation, flows into the interior spaces, blurring the boundaries between interior and exterior.

Sadeh Dagan Architects
Photography: Amit Geron

Tollman House, Bnei Brak

This page: The southern polycarbonate panels serve as a filtering shell ensuring natural ventilation while preventing ambient noise.

Left page: Special walls are intended for alternating art, emphasizing the essence of the place as a center for design and art.

Sadeh Dagan Architects

Photography: Amit Geron

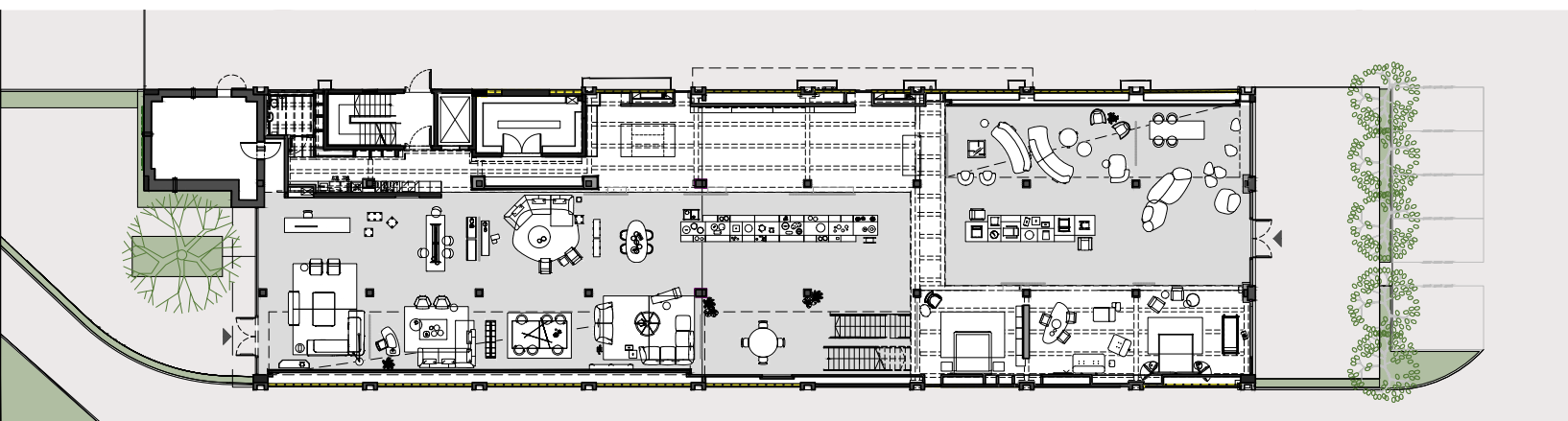

בית טולמנס, בני ברק

המבנה בן ארבע הקומות משמש כאולם תצוגה, מרכז לאדריכלות, עיצוב ואמנות. התכנון שהתבסס על חידוש מבנה קיים, התמקד בנושא הקיימות, חוויית משתמש לצוות, ללקוחות ולאדריכלים. הבניין הקיים רוקן מתוכן ונפתח לנוף, תוך שימת דגש על הכנסת אור טבעי צפוני ודרומי, איורור טבעי, זרימה בין המפלסים, שימוש בחומרים מקומיים ויצירת נוף פנימי. במסגרת זו, המבנה הקיים "הגס" מהווה רקע לעיצוב נקי של פרטי ריהוט בהירים ורכים, כאשר לוחות פוליקרבונט בחזיתות, משמשים כ"קליפה מסננת", להכנסת אור טבעי רך להשקטת רעשי הסביבה בעודם מהווים מחיצות שקופות למחצה להגדרת אזורי התצוגה. קירות מיוחדים מיועדים לאמנות מתחלפת, לקבלת חלל מוזיאלי עשיר, המדגיש את מהות המקום כמרכז לעיצוב ואמנות

שדה דגן אדריכלים

צילומים: עמית גירון

Tollman House, Bnei Brak

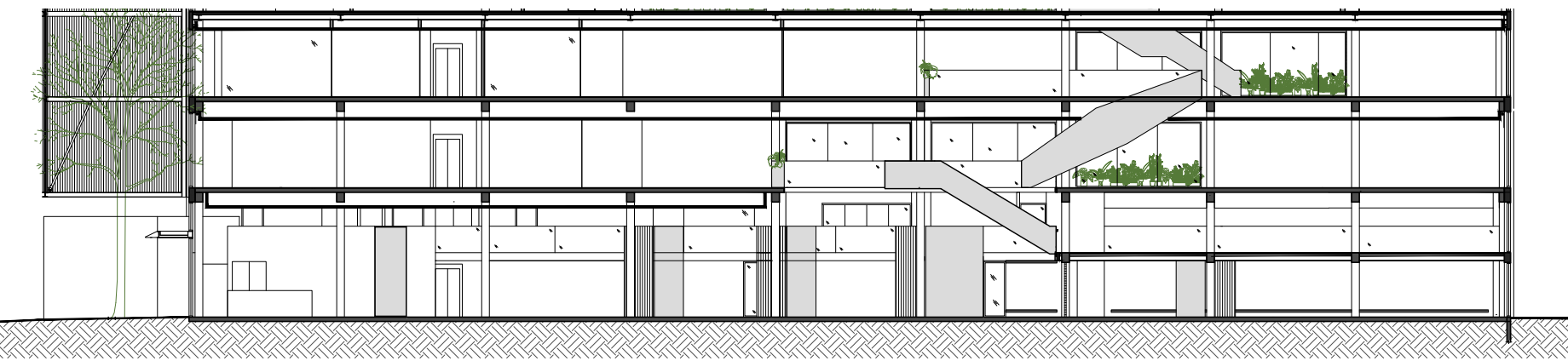
Serving as an exhibition hall, a center for architecture, design and art, the renewed structure focused on sustainability and user experience for the team, clients and architects. The old building was emptied of its contents and opened to the view, emphasizing the introduction of northern and southern natural light via polycarbonate panels, serving as a filtering shell ensuring natural ventilation while preventing ambient noise, while inside, the pannels form semi-transparent partitions to define the display areas.

Sadeh Dagan Architects
Photography: Amit Geron

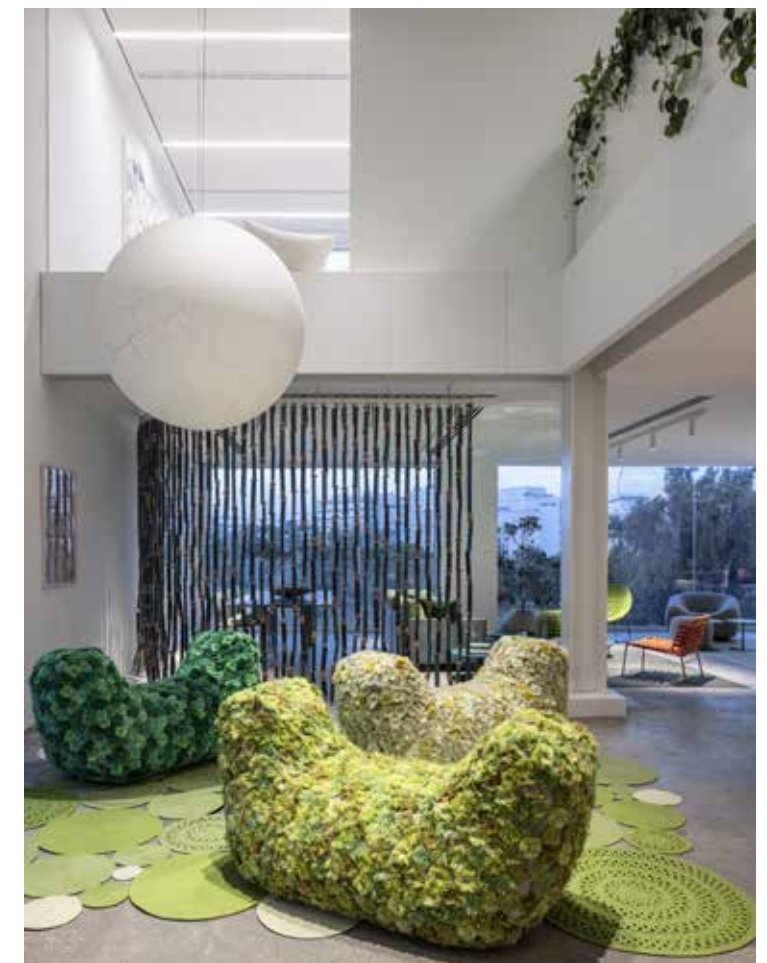
בית טולמנס, בני ברק

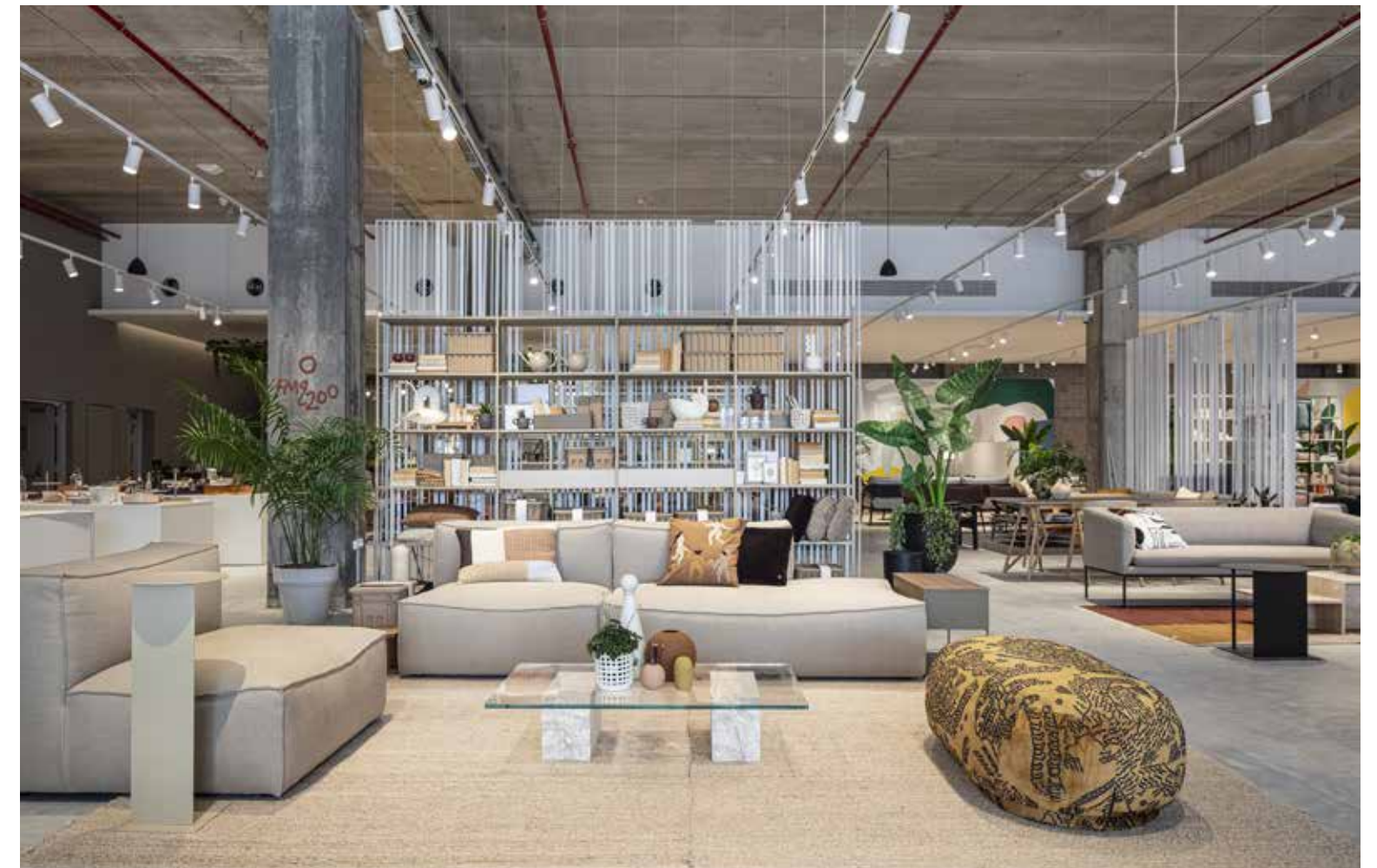
למעלה: שילוב בין אדריכלות, עיצוב ואמנות.
בעמוד הימני למעלה מימין: אור טבעי, איורור וזרימה בין מפלסי התצוגה
בעמוד הימני למעלה משמאל: החזית הצפונית נפתחה לנוף הירוק
בעמוד הימני למטה מימין: הבניין המואר בלילה מדמה "מגדלור" בלב האיזור המסחרי.
בעמוד הימני למטה משמאל: עץ צפצפה פיסולי בחלל המעטפת הדרומית המשמש כמבואה חיצונית פתוחה לשמיים

שדה דגן אדריכלים
צילומים: עמית גירון

חלק 1-1

Tollmans Dot - Rishon Lezion, Bnei Brak, Kiryat Ata

Showrooms of this series are characterized by simple and clean materials in the spirit of the collections - a concrete floor, exposed birch slatted carpentry, "graffiti" walls in the outdoor furniture space and elements in yellow correspond with the brand. The different spaces are defined by suspended metal strip partitions surrounding a pavilion-like space, defined by a lowered ceiling and soft lighting, as a simulation of more intimate gathering spaces.

Above: The Bnei Brak showroom

Pan below and right page below: The Rishon LeTzion showroom

Right page top: The Kiryat Ata showroom

Sadeh Dagan Architects

Photography: Amit Geron

טולמנס דוט, סניפי ראשון לציון, בני ברק, קריית אתא

חללי התצוגה של סדרת טולמנס דוט מאופיינים בחומריות פשוטה ונקייה ברוח הקולקציות: רצפת בטון, נגרות מלוחות בירץ' (עץ ליבנה) חשופים, קירות "גראפיטי" בחלל ריהוט החוץ ואלמנטים בגוון צהוב, המתכתבים עם המותג. החללים השונים מוגדרים ע"י מחיצות תלויות מפסי מתכת ובמרכז חלל אתנחתא דמוי פביליון, המוגדר באמצעות תקרה מונמכת ותאורה רכה, כסימולציה לחלל מגורים או התכנסות אינטימית יותר

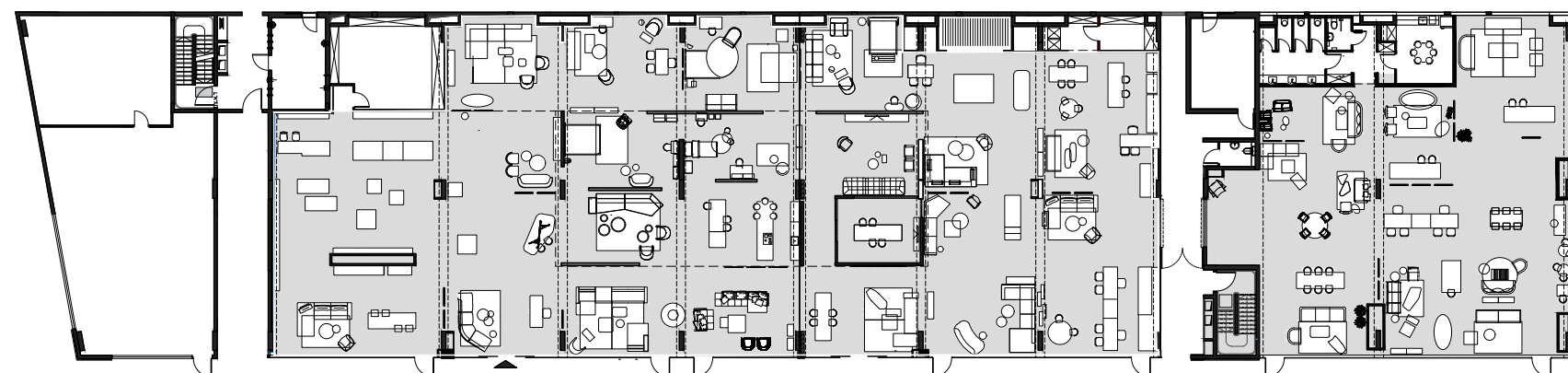
למעלה: אולם התצוגה בבני ברק

בתוכנית למטה, ובעמוד הימני למטה: אולם התצוגה בראשל"צ

בעמוד הימני למעלה: אולם התצוגה בקריית אתא

שדה דגן אדריכלים

ציילומים: עמית גירון

Apartment in Da Vinci Tower, Tel Aviv

With an area of approximately 180 square meters, the apartment, located on floor 37 is intended for a couple whose children have "spread their wings". In a space without corridors, the minimalist concept takes advantage of the openness to the urban landscape while focusing on design details made of solid materials and chromatic colors, forming a connecting motif between all parts of the apartment.

Sadeh Dagan Architects
Photography: Shai Gil

דירה במגדל דה וינצ'י, תל אביב

הדירה בשטח של כ-180 מ"ר הממוקמת בקומה 37, מיועדת לזוג שילדיהם "פרשו כנפיים". הקונספט המינימליסטי מנצל את הפתיחות לנוף העירוני במרחב נטול מסדרונות, תוך התמקדות בפרטי עיצוב המבוססים על חומרים וצבעים סולידיים, שעוברת כחוט השני בין כל חלקי הדירה

שדה דגן אדריכלים
צילומים: שי גיל

friendly conversation with Sadeh Dagan Architects

Dr. Ami Ran

Sadeh Dagan Architects was founded in 1987 by Kai Sadeh and Ifat Dagan - two architects who met on their first day at the Faculty of Architecture at the Technion, and since then have been designing everything from houses and commercial properties to interior design for offices. Since 2012 the firm have shared working space with the veteran office Blumenthal Dressler Architects, where ten architects work happily together, sharing the guiding world view of creating a synergistic connection between color and form, interior and exterior, human and environmental - in short, a minimalist architecture that stands the test of time.

When we were looking for a suitable candidate for the “Profile of the Season” section, we could hardly ask for a name more rooted in the land than Sadeh Dagan; dagan is a wild plant, thinner than barley, used not only for baking bread but also for wine-making. As such it is both a source of life and also a reason to live, as it is written: “I will call for the grain and multiply it, and will not bring famine upon you” (Ezek. 36:29).

How did it all happen?

"...I was on a bench at the Technion - quite nervous, having just been released from the army (Ifat recounts), when a guy with dark curly hair turned to me and asked: ‘Did you also come for the elective courses registration?’ Kai Sadeh was the first student I met among those I studied with for five years... and the rest is history..."

Such an event usually develops into a love story... how did it turn into a professional partnership that has lasted almost forty years?

"After graduation, each of us worked for about a year as employees, and at the first opportunity we were given to design a private house, we ‘declared’ independence (with sheer audacity, but without any practical experience), learning along the way... the house we designed in 1987 was quite “studential”.

What do you mean by studential?

“Childish - excessive formalism that did not really contribute to its function.”

Your short answers remind me of my doctoral thesis on Silent Monasteries... try to elaborate more on your creative process - How does an idea take shape from concept to built work?

"Okay. But not in the right order, since it happens rather spontaneously. Every design must be genuine and attentive. Since a building is planned for people on a specific site, it must express the relationship between inhabitants and their environment. We believe in simple, clean design, with emphasis on achieving added value from the interplay of idea, materiality, color, and light - a lot of natural light - to enrich the space and define the user’s personal aspirations."

That’s more or less what every architect does, isn’t it?

"Perhaps... but each in their own way... We give each project a concept - crowning its DNA – a narrative that accompanies our design experience from the stage of deliberation to its detailed elaboration."

And what happens when a project has no story behind it, or when the concept is detached from any worthy context – for instance, when you design an office that might change owners in an industrial zone that doesn’t always have a context worth referencing. What then charges the narrative?

“The dialogue between geometry and materiality is always part of our design toolbox, and the discourse between us provides its specific content.”

Shall we try to delve into philosophy?... Say a few things that you think are true about your architecture.

“Our design philosophy depends very much on the typology of the project: in residential design there is a client with dreams, desires, and personal needs; a commercial project must be part of product branding - that is, it must represent the commercial vision; and offices are both of these.”

Which repetitive rules connect all your various design components?

“The ‘journey’ always tell’s a story throughout the design, with emphasis on the connection between interior and exterior, sustainability, and the user experience.”

How do you create a user experience?

“One proven way is to create venues for dialogues in different places. We try not to dictate the results in advance, but to enable their random occurrences. This may enrich the user experience, mainly in commercial spaces; the experience of employees who spend their daily lives in the work and leisure areas, and the experience of occasional clients who come into the designed space. In

residential projects, the experience is mainly expressed in the daily fulfillment of the residents’ dreams.”

The first thing you told me when we approached you was that you were under pressure preparing a presentation. Can you describe the actual process you go through in such a situation?

“It’s not something fixed. But in the background, there is always an effort to emphasize the creation of ‘place’ through dialogue between several parameters. It always begins with brainstorming - giving the project team the opportunity to take part in formation of the concept. Ideas are proposed and rejected, and after deciding on a direction, we insist on pairing down, to make sure there will be no temporary forced gimmicks that will look like stage props. It is important for us to maintain simple, clean architecture that will stand the test of time...did I say that already?... As opposed to something fashionable that in time may prove irrelevant.”

How do you divide the work between you two? Where does the office ego reside?

“Over the years we have learned to work together until finally, we developed a shared ego.”

Which of you is the emotional pole, and which the rational? Who is more dominant, and how is it expressed?

“Each of us has our strengths and weaknesses. Kai is more rational and I am more emotional. But both of us are involved in the design and detailed planning until project delivery. Kai is responsible for regulatory aspects, and I deal more with interior design details, which are already being considered at the initial architectural design stage”.

How do you reinvent yourselves?

“We always look for variety... in materials, geometry, and positioning. Our desire to create always brings new combinations.”

If one of you brings up an idea, could it be that the other rejects it?
“We design together, analyzing everything

in constructive dialogue and creating something out of nothing...like Sadeh Dagan...”

As I recall, one of the interesting projects you worked on involved ‘Infinity’ – in designing offices for a company that collects “infinite data”...

“Indeed. The design response was expressed in the gaze extending toward the horizon through geometry, including blurring the boundary between walls and ceiling.”

And your own private homes? Do they reflect your taste?

“Kai lives in an old house designed by a South African architect... the condition of the sale was to not demolish it. It’s a simple, functional house, expressing its minimalist beauty.”

“And me? I’m an urbanite - both my grandmothers were Tel Avivians. I lived between Ben Zion Boulevard and Gan Yaakov... with the experience of observing the environment and how outdoor spaces create a sense of place. We are influenced by music and art around us. The values of that culture affect our creations. I like everything accessible... urban energy calms me - walking, going down to the sea... The architectural expression is reflected in the aesthetics we love as a family: many books, the connection to the outdoors expressed poetically in balconies, where I can look out over

the rooftops and the sky. That’s why it’s essential for us to work in Tel Aviv – the connection to the urban fabric and pace of life is very important for designing... the friction with everything.”

How do you see your responsibility as people who influence the lives of others?

“It’s a great responsibility. We always aspire to create a "place", not merely a building... an aesthetic experience in the space that will also meet functional needs.”

How have you "tolerated" each other for almost forty years? What’s the secret?

“Friendship, appreciation, willingness to listen to the other – music by four hands.”

Any professional regrets?

“We experimented in several fields of practice... (large ones) but we preferred to concentrate on project design, which enables us to provide ‘total design’ – from the formulation of the conceptual idea to the design of the final details.”

חזיתות מעוררות השראה

המערכות המתקדמות של דן-פל למעטפת המבנה מאפשרות איזון אופטימלי בין אור טבעי ובידוד מיטבי, ומעניקות לאדריכלים חופש תכנוני ליצירת אסתטיקה ונראות ייחודית.

אנחנו קוראים לזה **אדריכלות אור**

דן-פל מציעה פתרונות יחודיים לאדריכלים ומבינה כי כל פרויקט הוא שונה ומיוחד. המערכות שלנו נבנו סביב עקרונות של איכות בלתי מתפשרת, טכנולוגיות חדשניות וידע אדריכלי נרחב.

כבר למעלה מ-50 שנה שהמערכות שלנו מסייעות לאדריכלים בכל העולם לתכנן מבנים מעוררי השראה.

www.danpal.com

⁸ ריף 5, ערן זיו
> בית טולמנס, דגן שדה אדריכלים

